

ΤΡΙΒΟΛΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΛΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δολ. 5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ. 2.50
ΟΙ ΣΥΝΔΡΕΞΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

ἀκούγου παλαβάτα! Κανὲ βαθρα-
κέλιον θὰν εἶδι κανένας μέσα καὶ
τὸ ἐξέλαβε διὰ μικρόβιον.

— Ὑπάρχουν βαθρακίκια στὰ
νερά;

— Ἄμ δὲν ὑπάρχουσιν μαθέ!
Γιμάτια εἰσὶν τὰ «Γύδατα». Τὰ σω-
ζόμενα ναὶ μὲν, ἀλλ' ὡς φαίνεται
πιρῶνὰ τοῦ τῆς τοῦ κὴ κανέν. Κὴ
τὶ γένιτη; Ἄλλαχοῦ τὰ τρώγου-
σιν οἱ ἄνθρωποι τὰ βαθρακέλια.
Δὲ μεταβαίνεις νὰ δεῖς εἰς τὰ ἐστι-
ατόρια τῆς Ἑσπερίας;

— Ποῖα εἶνε τὰ ἰδανικά σας τώ-
ρα κ. Δήμαρχε;

— Νὰ ξαναεξέλθω Δήμαρχος.

— Γιὰ νὰ κάνετε τί;

— Τίπουτα. Θέλου νὰ βγῶ!
Γινάτ θέλις πέτου, τηριακιλίκιον
ὄ, τ σ' ἀρέσ' πέτου.

— Δὲ θάτανε καλλίτερα, μὰ
ποὺ δὲν ὑπάρχουν πιὰ χρήματα
γιὰ νὰ κάνετε ἔργα, νὰ ἀποσυρ-
θῆτε καὶ νὰ ἡσυχάσετε;

— Τὶ λὲς ρέ; Κὴ ὠφέλοτε ἔστ'
ἄλλους στὸ ποδάριόν μου θὰ ὑ-
πάρξουσιν παράδις, γῆ;

— Δὲν ἔννοῶ αὐτό.

— Ἰκεῖνον π' δὲν κόβῃ τὸ ξε-
ρόν σου εἶνη ἄλλου. Πούδς ἢ Νικό-
λις ἢ Πιτροπούλους ἐπιθυμεῖ δια-
καῶς νὰ εἶνη Δήμαρχος γιατί
δὲν τοῦ ἀρέσκει νὰ εἶνη μόνου
ἐλάς. Ἀγναντίνιμ;

— Κατάλαβα.

— Ἐ, αὐτὰ εἶνη τὰ ἰδανικάμ.
Ἄντι πάγηι νὰ δοῦμι κὴ κουμάτ
ἐργασίαν.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
ΡΙΓΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

«Ἐκονε... πράξη
κ' ὕστερις ἔκανε θεωρία».
Δνειπερος

Κανεῖς, κανεῖς δὲ σ' ἔννωσε ὦ
[παμπόνηρο
κοράσι, σὰν ἐρχόσουνα κοντά μου.
Κ' οἱ ὄφρες ποὺ περάσαμε ἦταν ὄ-
[νειρο.
Κι' ἔφυγες μὰ γὼ κάθομαι δοχά-
[μου

Κι' ὁ Νοῦς μου λαγγεμένος ὠραῖ-
[ζει τα
τὰ τόσα μας παιχνίδια τῆς ἀγάπης.
Μὰ σὺ σκεπτῶ τί κόσισεν ἢ βί-
[ζιτα
πανώρια μου, σκυλλιάζω σὰν Ἄ-
[ράτης.
Ἄχτος Ἀρούρης

Τ. Τ. Τ. Τ.

Βαγκούρ (Βόλον). Τὸ «σὲ προικοθή-
ρα» ἀπερρίψθη: Ὡς ἴδω θάτανε καλὴ
ἂν δὲν τὴν ἀσκήμιζε τὸ «ὄσλο ὑγρό-κιτρι-
νοπὸ κ' εὐδοκιστό». Ἀπὸ στιχογραφικὴ
ἀποψη ἀρκετὰ καλὴ. Προσέχεται τὴς χα-
ρμωδίας καὶ τῆς ῥίμα. Προτιμότερο νὰ
λείπει, ἂν εἶνε ἐλαττωματικὴ καὶ τρα-
ῶγημένη ἀπ' τὰ μαλλιά.
Δ. Σάβ. (Μέλοδον). Εὐχαριστῶ πολὺ.
Τάδεῖα καὶ σὲ ζωγράφους καὶ σὲ τεχνό-
κρίτες ποὺ τὰ χαρῆκανε πολλὴν ὥρα.
Γενικὴ εἶνε ἡ γνώμη πὼς ἡ δις Κλειώ
εἶνε ἕνα ταλέντο. Ἀγορεύεται τῆς λοι-
πὸν μορφὴς καὶ μὴ γκρινιάζετα. Καὶ
ἀφιέται τῆς τῆς χαρῆς, ἀπὸ μέρος μου,
μὲ εὐχαρίστησι.

Εὐαγ. Κωνσταντ. (Ἀλεξάνδρεια).
Εὐχαριστοῦμε θερμὰ, ἔχι δέξαι νὰ τὴν
ἐκπτώσῃ. Τὰ ἔργα σας χαριτωμένα,
θὰ δημοσιευθῶν, μὲτὰ σειρά.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Σὲ μιὰ Ζωντοχήρα
Ἄχ! Ζωντοχήρα σὰ σὲ δῶ,
Νὰ τρέχεις ὅταν βρέχει,
Εὐθὺς ὁ νοῦς μου τρέχει,
σὲ κάποιο μέρος σκοτεινὸ :
Στὸ γήπεδο τοῦ Ἄρη
ποὺ τᾶφτανες ἕναν καιρὸ.
Μὲ κάποιο καθαλάση.
ὁ Βάτος

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Θέατρον. Μέρος ὅπου οἱ Μι-
τιληναῖοι μαθάνουν ὑποχρεωτικῶς
νὰ δίνουν εἰς τὸ σῶμα των τὴν
πλέον ἀπρόοπτον στάσιμ τοῦ καθη-
μένου.

Παιδονόμος. (Παῖς καὶ νέμω).
Ἐλέγετο εἰς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην
ὁ ἐπιστοτῶν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν
παιδῶν. Εἰς τὴν Μυτιλήνην χρέη
παιδονόμου εἶνε πρόθυμοι νὰ ἐ-
κτελέσουν ἐθελουτικῶς οἱ πλείστοι
τῶν ἐνηλίκων ἀρρένων, ἰθαγενῶν
καὶ Ἀιβαλιωτῶν.

Παιδεία. Ἡ λ. ἐκ τοῦ παι-
δεῶ με τὴν μεταγενεστέραν μετα-
φορικὴν σημασίαν τοῦ τυραννῶ.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Πῆτα μπρὸς καὶ Πῆτα πίσω».
Θ. Λεφκίας.
«Μπράβο Γιουσούφ!» Ἀντῶν.
Κατσάνης.
«Ὁ κ. Α. Φλήντζε πρεβλέπει
ραβδαλα=(ραχδικὰ) βροχὴ συνει-
κεσίων κατ' αὐτάς». **Ραῖτσιδης.**
«Δεσποινίς! Ἐχετε θυμωσίαν
πρὸς τὴν (=κατατμήν)». **Τ. Κα-
περνάρος.**
«Τὸ Λιμενικὸν ζήτημα λιμνά-
ζει». **Ι. Στεφανίδης.**
«Διαλουγοῦμη τίληγια θὰ πιθά-
νου». **Σαπφῶ.**
«Ἐίχε πάθει ἀμνηστία=(ἀμνη-
σία)». **Χ. Βούρος.**
«Τὸ λυπεῖσμά μὲ θὰ μιλήσω».
Α. Σεφτελῆς.
«Παιντὶ τοῦ ἄρρωστο ἦτανε ἀ-
μυγνηταλιές τοῦ ἔλεφε». **Ἄθ. Ἀ-
θανάσογλου.**
«Κὺρ Ἀργύρ! Νὰ παρατζεῖλις
νὰ σ' στείλην μιὰν ἄλλι». **Φῶκος.**
«Πολὺ καλὰ ἐτακτοποιήσε τὰ
πράγματα ὁ μκακρίτης». **Δημ.
Ἀλατζᾶς.**
«Ὁ χρόνος εἶ ε κρῖμα». **Σπ.
Τζώρτζης.**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κου Κου **ΙΑΚΩΒΟΥ.** «Δι' ἀτέλειαν».
Ι. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ. «Δι' ἐθελώσεως μου».
(Μετὰ σχολίων τοῦ ἴδιου).
Δ. ΖΕΓΚΕΛΗ. «Ἡ Σκαρλατῖνα».
Λ. ΣΑΚΑΛΗ. Ἀθήνα μου τὰ κάλλη
σου».
Ν. ΤΣΑΚΗΝΕΛΗ. «Ὁ χαλκός».
Α.Λ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ. «Ἐπιπερθεῖς ἐ-
πιπερθεῖς».
Γ. ΖΑΚΑ. «Ἡ χειραψία κατὰ τὸν κ.
Ἄχ. Μπούμπορα».
Σ. ΤΣΟΛΑΚΗ. «Ἡ Ζούλα περιμένει».
Α. ΣΤΑΥΡΙΔΗ. «Τὰ πρῶτα συμπτώ-
ματα τῆς φιλίας».
Η. ΚΩΝΤΗΒΕΗ. «Τὰ ἀρραβωνιάσματα
τῆς Ἐπάνω Σκάλας».
Φ. ΒΟΥΡΛΙΩΤΗ. «Ρομπότο».
Σ. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ. «Ἡ δραχμὴ γλαῖνη».
Ε.Π. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ. «Νο ἴσ Β' ἐκδοσις
βελτιωμένη, μὲ πρόλογον τοῦ κ. Παντ.
Μίτσιου».
Καὶ **ΒΙΚΤ. ΓΡΗΜΑΝΗ.** «Ἡ Ἀγγλι-
κὴ ἄνω διασκάλου, κατὰ τὴν μέθετον
Καὶ Ἀγλ. Ἀλαμανέλλη».

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὁ Χατζιδάκης δημοτικιστῆς
«Διατὶ, δημοτικιστῆς ὢν, δὲν γρά-
φω εἰς τὴν δημοτικὴν». Ἄρθρον Χα-
τζιδάκη.
1
Ἄφρο δὲ θέλει μαλλιπρὸς
νὰ γίνῃ ὁ Χατζιδάκης
ἄς γίνῃ: Κασσιδάκης.
1903 Κ. Τεφαρῖκης (Α. Πάλλης)

2
Καὶ μαλλιπρὸς πεῦ γίνηκε
τώρα πιὰ σὶα γεράματα
εἶνε—πεῦ λὲς—δὲχως μαλλιὰ,
ὁ δλάμης μὲς γιὰ κλάματα.
1933 (Συνεργασία Γ.Β.)

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Ἡ ἔφημερίδα εἶνε γιὰ τὸ
Ρωμιὸ πάθος, χειρότερο κί' ἀπ' τὸ
τουγάρο.
§ Τὸ Κράτος ἀνεχόμενον τὰ κα-
τηχητικὰ σχολεῖα, ὁμολογεῖ ἐκπαι-
δευτικὴ ἀνεπάρκεια ἢ ἀνειλικρίνεια.
§ Ὁ κάθε πατέρας πιστεύει πὼς
δὲν ἐγεννήθη ἐξυπνότερο παιδί ἀπ'
τὸ δικό του.

Ὁ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ

Ἀποχωρητήρια (δημόσια).
Ἐὰν ἴδεις κατ' ἄνω ἢ κατὰ τὸ ζύ-
πνο σου τὰ ἀποδευτήρια τῆς Κυ-
μιδιᾶ, μὴ γελαστείς καὶ πὰς κον-
τά.
«Διόνυσον» εἰν ὄνειρευθεῖς
τὴν ἐπομένην θὰ ἐπισκεφθεῖς τὸ
νέον ποτοποιεῖον Κυπαρίση καὶ
Καμπυσέλη καὶ μεγάλως θὰ εὐχα-
ριστηθεῖς.

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΗΣ

Περαιπέυεται εἰν ἐπαναλέξετε
τρὶς καὶ ταχέως τὸ ἐξή: :
Ἄλφι τοῦ ψουμέλις μέλι πλέλιμ.

Η ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΜΑΣ

Διάνος παραγεμιστός. Ρω-
τήστε τὸν κ. Φῶκον Κατσάνην καὶ
θὰ γλύφετε τὰ δάχτυλά σας.

Νὰ ἡ Χρυσομαλιώτισσα

Εἶνε μιὰ μελαχροινούδα
μὲ μαλλάκια ἀλά γκαροῦν
νύστιμη καὶ τοαχηνούλα
ποὺ τᾶχει ὄλα σὰν φασόν.
ὁ Βάτος

ΑΠΟ ΤΑ «ΑΔΕΣΠΟΤΑ»

Πλούτος τυφλὸς ἦν τὸ πρότερον.
Νῦν δὲ «Πλούτω» συντυχῶν χω-
λὸς ἐγένετο.
Ἐπαινέτης «Πλούτου» μειρά-
κίον τι ἔστι τῶν εἰωθότων μάλιστα.
Ὁ πλούτος, ὅταν ταμεῖα πληροῖ
ἐκ τῶν ἀρίστων τοῖς ἀνθρώποις
ἐστί. Ὄταν δὲ «Πλούτος» γένηται,
πάνυ κενὸν χρῆμ' ἀποβαίνει.
ΣΤΟΒΑΙΟΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐπισκέπται γιὰ
ἕνα ζῶρ-φιξ μιὰς κυρίας πολὺ ἔ-
πως πρέπει. Οἱ βουλόμενοι δύναν-
ται ν' ἀπετείνωνται εἰς καθε καθ' ἑ-
καστον Σάββατον.

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΓΙΑΣΩΤΙΚΑ ΤΟΥ ΞΟΥΛΙ

(Τοῦ κ. ΧΡΙΣΤ. ΚΑΝΙΜΑ)

Κοτιανὴ γυναῖκα τοῦ Ξούλι τσ' ἡ
νικουσαρούδα γῆ καγλιμένι μὸ ποὺ
ἦνιαν ἀπὶ τς προυνέες τσ' ἐπιφρι
κουμάτ σὰν ἀπλή τσ' ὄ, τς ἴλιγι
κανένας πίστιβίντου. Ἐμ ἀπ' ἔ-
γιτιγι ἀθρῶπ σιέτο τσ' ὄλα κό-
σμοις πὰ στὰ πουδάριαντ. Ἦνταν
φτουχή, ποὺ λέγι εὐ λόγους ἐνει-
χι(1) μῆδι στοὺν ἥλιου μῆρα. Οὐ-
λητς γῆ κατάστασ' ἴτς ἦνταν ἕνα
σπέλι τσ' ἄκ σν ἄκρηγια τ' χου-
ριου τσ' ἡ πεντέξ οὐρθούλις. Μὸ
τσ' ἠθιλι ἀκούσ'(2) τν ὄρθα ἀ
κακαριξ', ἠθιλι ἀ πᾶ σ' φουλιᾶ ἀ
τᾶρπᾶξ' τᾶδγὸ ζιστὸ-ζιστὸ ἀ τοῦ
πᾶ στᾶρασθῆρ(3) ἀ τοῦ πῆσ' ἴλι-
βάνι τσ' ἡ τσ' ἡρι, γιατί δσις μέρις
ἔχι γιου χρόνους, ταχτέρ ἀργά, σν
ἀκκλησ' ἀ τοῦ Ξούλι εἶνταν πρῶτ.
Ἄμ ἔλα ντέ, ὄ, τν ἦθρι τῶρα
κανέ-δουὸ μῆνις, τσ' ἡ τσ' ἀκουσί-
ντα μιὰ σοῦρ(4) (φουροῦμη
φάγι-φάγι ντουμάτις) τσ' εἶνταν
γῆ ζαβάλιου κατᾶτσ' εἰτ. Σὰν ἀ-
νησῶσ' τσ' ἰ κουμάτ, γῆ πρῶτητς
γῆ δλιά εἶνταν ἀ πᾶ σν ἀκκλησ' ἀ.
Εἶνταν μιὰ βδουμάδα πιρασμένι
τ' Ἀγίου Δημητριγιου. Ἐ, κάθε
χρόνου τοῦ Ξούλι ἠθιλι ἀ πᾶ
σ' χάρηντ. Φέτου βλέπς ἀπὶ τ' ζα-
μπνιᾶ ἐν ἡμπόρισι ἀ πᾶ τσ' ἴβαλι
νοῦσιτς ἀ δόσ' κανέ γκατουστα-
ρέλι(5) στοῦ Μπαπᾶ ἀ τς δηγβάσ'
μιὰ παρακλήσ' μπρὸς τὸν Ἄ-
γιου Δμήτ.

Σὰν ἀπουλιτούρσι Παπαδημου-
στένις, εἶπιντ τοῦ τᾶματς τσ' ἡ
φτὸς, διασκὸς ἀν ἔβγι ἀ πειὶ κα-
φέ, νιούζτσ' ἡ δλιάντ μπρουστά
στοῦν Ἄγιου Γιώργι ποὺ βρέθτι
κουντάντ.

Ἐγισ' εἰ ποὺ διέβαζι παπᾶς
γυρίξ' τοῦ Ξούλι τσ' ἡ λέγειντ :
«Στέκα, ὦ Δάσκαλι, φουροῦμη
πούς πῆσις γιαγίσι. Μόνα πα-
πᾶ βυστᾶ νοῦσιμ πούς τ' Ἄγιου
Δμήτ τᾶλουγου εἶνταν κουτσ' νου-
πό' ἐγιντου τ' Ἄγιου, ἔποιους
εἶνη τοῦ ἄλουγουντ εἶνη ψαρρό.
Τίληγια, μαθέ, εἶνη ἐγιντουτ γῆ
δλιά! Ἄ μὲ ζ' μαπαθῆγς, Δάσκαλι,
—τσ' ἡ γὼ πῆρα τς ἀμαρτίγς τσ' ἡ
πᾶ(6)—φουροῦμη ἐγιντουτους γ2
Ἄγιους θὰν εἶνη θκὸς ἀγαπσμέ-
νους τσ' ἡ γιάφτου δγιβίγς σὶ
φτόν».

Παπαδημουστένις ἐ τ' χασουμέ-
ρσι καθιὸλ τοῦ Ξουῦλι τσ' ἡ λέγι :
— Ὄξ' ἀπὶ δῶ μουρῆ Ξούλι!
Μὸμ θὰ γιλᾶσου γὼ σένα! Ὄχ,
καημέι Ξούλι σὰ π' τνῆ λέγς
εἶνη γῆ δλιά. Κουτσ' νουπό εἶνταν
τοῦ ἄλουγουντ—τσ' ἡ τὶ ἄλουγου;
τ' ἄστρα πέτα!— ἄμ ἐγιντουτ γ'
Ἐλληνι πούς ἐ ντάφηκαν τ' Ἄ-
γιου τὸ ζὸ ἀ κάνι τῆ δλιάντ! Πρου-
χτες ποὺ μαζῶναν μᾶρια τσ' ἡ ἄ-
λουγα γιὰ τοῦ στρατὸ εἰδαντου
τσ' ἡ τνου(7), τσ' ἡ μπγιντίσαντου
τσ' ἡ πῆκνιτου ἴπιταξ' τσ' ἡ τῶρα
ἀγόρασι ἐγιντουτου τοῦ ψαρρό, ἄμ
τσ' εἶνου ἐ μπουλιουγιαραντίξ'.

Τοῦ Ξούλι πλιά, σὰ νιουὶ ἦκσι
ἐγιντουτου, δάγκασι τὰ χεῖλιατς
τσ' ἡ μὲ τὰ δυὸ τὰ χεῖριατς ἐσ' ὄρι
τὰ μαλλιᾶτς τσ' ἡ λέγι στοῦ Μπαπᾶ
Δημουστένι.

— Ἄξ' ἀ τσ' ἡ τμήντου(8) γοῖ
παλιαθρῶπ, νὰ δοῦμι τσ' ἡ ντ
μπρουκουπῆ π' θὰ πῆσῃ! Ἄ
δοῦμι φτοῖ τσ' ἡ πὰς τς Ἄγοι φα-
λῖδ βάλαν! Ἄνιτι γυέμ, Δάσκαλι,

«ΤΡΙΒΟΥΛΟΣ»
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
 ΗΑΡΟΛΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
 Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
 (Προσφυγικός Συνοικισμός)

ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ!

Τὸ φιλόμουσον παράδειγμα τοῦ ἐξ Ἑρεσοῦ καλόκαρδου συνδρομητοῦ κ. Α. Γ. Κομνηνοῦ, πού συνώδευσε τὴν ἐπιταγὴν τῆς συνδρομῆς του μὲ χαριτωμένο γραμματάκι σὲ στίχους ἐμιμήθη — ἢ μᾶλλον δὲν ἐμιμήθη διότι ταυτοχρόνως σχεδὸν ἔγραψαν ἀμφότεροι — καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκλεκτὴ συνεργάτις τοῦ «Τριβουλοῦ» κ. Εὐαγγελία Κωνσταντινίδου ἢ καὶ ΧΙΙη Μοῦσα ἐπικληθεῖσα. Παραθέτομεν τὸ οικονομολογικὸν ποιητικὸν ἐπιστόλιον, πρὸς μίμησιν ἐς μέρους σκληροταραχίλων τινων συνδρομητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι δεχόμεθα ἐπιταγὰς καὶ ἀνευ ποιημάτων, ἐὰν οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς των δὲν ἔχουν τὴν εὐχέριαν τοῦ στιχοῦργεῖν:

Πρὸς τὸν λογιώτατον
Κύριον Παπανικόλαν
Στράτον

Κύριε Παπανικόλα
 σὺ ποὺ τὰ προφταίνεις ὄλι
 μὲ τὸ πνεῦμα τὸ σοφὸ
 καὶ μὲ κάλαμο δεινὸ.
 Σοῦ στέλλω ἔτους συνδρομὴ
 ἀλλὰ μὲ ἔκπτωσι μικρὴ
 καὶ μὲ αἴτησι πικρὴ
 μὲ αὐτὰ μου τὰ δολλάρια
 ὁσάκις ἔχεις ἔργα μου
 ἦθελα δυὸ φυλλάδια
 πέρνεις αὐτὴν τὴν ἔνια μου;
 Θέλω κάπου γιὰ νὰ στέλλω
 τίς προκοπές μου ν' ἀναγγέλλω.
 Εὐαγγελία Κωνσταντινίδου

ΠΕΝΘΗ
ΜΠΟΥΣ ΣΠ. ΚΕΡΒΥΡΑ

Εἰς τὸ ἄθος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐνθ' ἡ Φύσις τῷ προσεμεδέει ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, ὁ πολὺ κλαυστος **Μπόϋ; Σπ. Κερβύρα** (κυνηγοῦ), θυθίσας εἰς ἀπυτον πένθος τὴν εὐαγένην του. Λαίθοντες ἐν δάκρ' ἠκλερὸν ἐπὶ τοῦ νεσεκφοῦς τάφου τοῦ πολυκλαυστου Μπόϋ, συλλυπούμεθα ἐκ μέσης καρδίας τὸν τεθλ' μένον φίλον χημικὸν εὐχόμενοι αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς σκύλας τοῦ κ. Σρ. Γονατᾶ περηγορίαν.

ΓΙΑΝΝΑΤΣ'
 ΓΛΩΣΣΑΡΙ. 1. Δὲν εἶχε. Ἡ φρ. προφέρεται σὰ μιά λέξη. 2. Νὰ ἀκούσει. Τὸ «νὰ» χάθηκε. 3. Στὸ ἐργαστήρι, στὸ μπακάλιο. Καὶ ἡ ἀγορὰ λέγεται «ἀργαστήρια». 4. Διάρροια. Ἡ λ. πλάσθηκε ἠχηκὰ, προφανῶς. 5. Τὸ μισὸ τοῦ Τουρκ. κάρτου, 2 1/2 γρόσια, 100 παράδες. Ἐδῶ τὸ 1/2 τῆς δραχμῆς, πενήνταλεπτο. 6. Φρ. παρομιώδης. Τάχα, ἀν καὶ δὲν τὸ πιστεύω αὐτὸ ποὺ θὰ σοῦ πῶ. 7. Τουτουνοῦ. 8. Ἡ φρ. ἐδῶ εἰρωνικά.

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
ΤΣ'ΙΡΑΤΟΥΣΙ ΜΙ!

Κατὰ π' ἐλέπου γὼ τὰ
 πάθαμίντζ, θέλι, τῆ
 [βλιά!
 Φουσκουσι τς Θουδῶρας
 [το'λιά
 μ' ἀλλουεθ, φαίνιτη,
 [χάδια.
 Γιατί τρεῖς μῆνις μανι-
 [σμένι

μὲ τὸν ἀντραντζ, γκαστρουμένι
 βρέθτο', χωρὶς ἂ τοῦ ξέρου!

Ρώσσα τοῦ Γιαννάτο' τοῦ γέρου
 π' ξέρ ἀπ' ἔφτα γιὰ νὰ μ' πεῖ
 μπάγι τζῆ μαμῆ τοῦ λάθους.
 — Γένιτη νάνη το' ἡ πάθους
 λέγι, νιρόπιασμα γῆ σπλήνα
 ἀμ ἰζόν ἀπ' τοῦ σαγκμπῆ,
 π' θὰ λαθέψ' μόνου ἕνα μῆνα
 ἄλλους δὲ μπουρε! νὰ ξέρ.

Μὴ ρουτᾶς γρηγιᾶς το' ἡ γέρ.
 Ἐνα μπράμα σ' λέγου μόνου
 πούς τοῦ πάθους θὰν ἔχι πόνου,
 εἰπιμ γέρους πουνηρά...
 Το' ἰπειθῆτις γῆ Θουδῶρα
 δὲν ἰπὸνισι γιὰ τν ὦρα,
 σ' ἴγουρα ἀπὶ ζαμπαρα
 ἔχι νιρόπιασμα πιασμένου.

Ἐχιμ, φαίνιτη, στουλισμένου
 γῆ καχπέ το' ἡ θὰ γινοῦμι
 ξουνομπέρ πὶ δυὸ χουριά,
 ἂ δὲ τς δόσου τ' μαχιριά!
 Ἐγιτο' εἶνα π' ἀνιγλοῦμι
 θ' ἀπουτάξουμι γῆ! Μπρέ!
 Γὼ δὲ βρίσκου ἄλλου τζ' ἀρέ,
 π' ἔφτου π' σ' εἶπα. θὰ τς τὴν δόσου
 μὲς τὰ κφάντζ, ἂ τὴν σκουτώσου.

Σ' κὼνι ἀπάνου ἀπὶ δυὸ χρόνια
 φυλατο' ἡ μιά μαχιριά
 (γιὰ τιμῆ, ὄχι γιὰ παλκικριά);
 Γράφιμ γιὰ νὰ κατατάρου
 γιὸ Καλὸς γῆ ἡ καταφρόνια
 τ' κόζημ μὲ σ' ὁμφέρ, νὰ πάρου
 μάνι-μάνι μιάν ἀπόφασ'.
 Μὴ ντὰ πάρε γιὰ χουρατὰ!
 Μὲ καμιά δὲ στρέβγου πρόφασ'
 νὰ μὲ λέγην κισατὰ!

Μόνου τοῦ Μπουτέλι ἰληποῦμη
 π' θαπουμῆνι Ἀγιοῦβασ' λιάτζκου
 ἀρφανό' το' ἡ βιαλουγοῦμη
 πούς θὰ θέλην το' ὄλας μινιάτκου
 ἐπ' τοῦ δόσου ἂ τοῦ λουγιάζην.
 Ποῦ θὰ τς εὔρου ἔγριουσ' παρᾶδις;..

Εἶδις οἱ μπαλά π' οἱ δάξην
 Τριβουλα, γοὶ ζαμπαραδὶς;
 Ἐ μπαίρην πὶ μιά γινικοῦθα
 νὰ χουρατῶν τ' Θεοῦ ἀγκαλιούδα
 μοῦ φουδούνη τοῦ ζιμπῆλι
 το' ἡ πληρώνουμίντζ οἱ φιλί...
 ΤΙΝΙΣ

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Πάνου κοῦλα, κάτου κοῦλα
 το' ἡ καταμῆσι βαρκοῦλα.
 (Μὰ τοῦ καταπᾶρ τ' λημοῦς
 Ἐν εἰνη ἔφτου π' βάζ' ἡ νούς).
 Λύσις: Ἀδράχτι.
 (Συλλογὴ κ. Ε. Κ.)

Ἄποιοις νιὸς ἡ γέρους θέλει
 νάχει νούκλας κεφαλάκι,
 μὲ μαλλάκια στὸ καντίνι.
 Νάχει δέρμα μιά χαρὰ
 καὶ μὲ σὲξ ἀπὴλ μουτράκι
 τρέχει στοῦ Κατσιμαδέλη
 ποῦναι κάτω ἀπὸ τοῦ Σάκη
 κ' ἀγοράζει μ π ρ ι γ ι α ν τ ῖ ν η
 χύμα καὶ προσώπου κ ρ ε μ α .
 Μὰ τὸ Θεὸ ἀν σὰς λέγω ψέμα!

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κύρ Τριβουλα ἀρχιψέφτ!
 Ἰσαμὶ πού τρουγόμεσταν οἱ δυὸ
 μας κανένας δὲν ἤρχουταν νὰ μὲ
 καθουδιέψ' τὶ πρέπ νὰ κανου γιὰ
 νὰ γλυτώσου ἀπ' τοῦ χαλιῦρας!
 Τώρα π' ἀγαπήσαμ, το' ἡ πᾶνβαι
 νὰ χτυπιόμασι ἀνάμισού μας, ἡ γ'
 ἕνας μ' ἀφίνι το' ἡ γλ ἄλλους μὲ
 πιάνι. Το' ἡ νὰ δεῖς τοῦ πού εἰνη
 οὔλου κυνηγοὶ τς κατοῶς ὦρας.

— Ἰστέ ἰκτιθιση πού γράφτις
 στοῦν «Τριβουλου».

— Ἄμ νὰ, δὲ φουβᾶση μὴ θιμῶ-
 νι μαζὺς ἡ κόσμουσ!

— Γῆ κύρ Σπύρους ἡ Κυρκύρας
 θὰ οἱ κάνι μῆνυσ!

Οὔλου τέτοια μὲ λέν το' ἡ μὲ ζα-
 λιζην.

Θύμουσα το' ἡ γὼ προυφες πλιὰ
 το' εἶπα στοῦ μπουκλούκι τοῦ ράφτ
 τοῦ γείτουναμ.

— Ἄφοσιμ, ἂρε Μήλα ἡουχου.
 Ἰατι θὰ μὲ κάνι μῆνυσ' γῆ κύρ
 Κιρκύρας ρέ! Τι τοῦν ἔκανα; Εἰ-
 νη μαθὲ ψέμματα πούς ἔριξι πὰς
 τοῦ κουπάδ τὰ πρόβατα; Το' ἡ μπά-
 ριμ δὲ τὰ δότσι! Εἶδις τοῦ σιργιά-
 νια! Σὰν εἰνη πάλι ψέματα ἄς πᾶ
 νὰ παραπουνηθεῖ στοῦν κουλίγατ
 τοῦν κύρ Μανῶλα, πού εἰνταν μα-
 ζὺ το' ἡ τοῦ διέδουσι.

Πεῖτα σὰν τ' ἀρέσ' ἄς μὲ κάνι
 το' ἡ μῆνυσ. Τι θὰ πεῖ στοῦ δικα-
 στήριου; Μῆδι κλέφτ τοῦν εἶπα,
 μῆδι ψέφτ! Εἶπα πούς ἔριξι ντουμ-
 πλιδιά πὰς τοῦ κουπάδ το' ἀστό-
 χισι. Τὴν πιάνι ἡ Νόμουσ αὐτή-
 νιαν τ' κουβέντα!

Ἄμ σὰ ντὴν ἐπιανι τότεσου τοῦ,
 κύρ Τριβουλα, θὰν ἦσαν μέσα γιὰ
 καλὰ ἀπὶ λόγημ. Τ' μπουβιάμ μ'
 ἔχτις καμένι, πῆτι μὲ τ' ἀταΐδια τς
 κάτις, το' ἡ πότι μὲ ἄλλαμ κατουρ-
 θώματα ψέφτκα.

Θέλου νὰ σ' ὁπῶ πούς φουβθῆκαν
 γ' ἰρίφδις μῆν ἔρτ γλ ἀράδαντου
 το' ἡ πᾶν το' ἀρχῶντη νὰ μᾶς βάλην
 οἱ λόγια. Μὴ θαρρεῖς πούς εἰνη
 μονουγῆ Μήλας. Το' ἄλλι πουλ-
 λοὶ! Θέλις Πιζῶνιδισ, θέλις Ντα-
 γῆδισ, θέλις Μπουρναζοὶ οὔλι ἄμ'
 τν ἀράδα.

Ἄλλὰ μὴ φουβᾶση. Ἡ Βασιλά-
 κισ γλ Ἀποίκους εἰνη παλκάρ ἄ-
 θρηπουσ το' ἡ δὲ λουγαριᾶς κανέναν.
 Οὔλουνοῦσ θὰ τς πιαρᾶσουμι ἀπ' ἕνα
 χέρ. Μὲ τοῦ κουλάγ.

Χαῖρι
Βασ. Ἀποίκος

Μεθαιριον ἀνοίγει εἰς τὸ
 Δημαρχεῖον ἡ ἐκθεσις ζω-
 γραφικῆς τοῦ κ. ΝΟΤΗ
 ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ καὶ ΒΟΥΡΝΑΖΟ

ἂν ἔχω γὼ, δὲ συλλογοῦμαι!
 πὼς θὰ περάσω τὸ χειμῶνα!
 Φίνο ἕνα RADIO ἀγοράζω
 καὶ δίχως νὰ στεναχωροῦμαι
 στὸ σπῆτι μου ξεχειμωνιάζω.
 Μ' ἕνα φτηνὸ «ΑΤΓΟΥΩΤΕΡΚΕΝΤΗ»
 περνᾶω ζωὴ χρυσή, ὄλο γλέντι!

Τὸ καλὸ πῶδι
 δὲ σὰς τὸ φκᾶνει
 τὸ καλαπῆδι!
 Μὰ θέλει Γιάννη
 καὶ μαστοριά.
 Ναι, ἔρε παιδιά.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΙ ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΔΟΙ

Τοῦ κ. Παναγῆ Βιλιάνη

Λεπὸν ὁ Θεὸς ἐπλάσε πρῶτα
 τὸν ἄντρον, τὸν ἴβαλε νὰ κοιμηθεῖ
 μέσα στοῖ ἰσκιδοὶ τῆ Παράδεισος
 κ' ἰκάθισε καὶ συλλογιζότανε πὼς
 ἴπρεπε νὰ τὸν κάνει νάγενῶ, γιὰ νὰ
 πληθθαίνει τὸ γένος ἔ; Στὴν ἀοχὴ
 τοῦρχεν ἡ ἰδέα νὰ κοιλοπονίει ἡ
 μύτη του, καθὲ ἐννιά μῆνες, τὸ
 λεπὸν, καὶ νὰ κάνει ἐτσιδανανάς
 μὲ τὸ μαντήγι του νὰ βγάξει τὰ
 παιδιά [δίχως Σαλατέλιδοι. Ὑστε-
 ρις ἰσκέφθηκε πὼς θάτανε ἄσκημο
 τὸ πλάσμα του μὲ φουσκωμένη
 μύτη, κ' ἴβγαλε ἀπόφαση νὰ γεν-
 νάει ἀπὸ τὸ γόνατο! Δὲν εἶδατε ποῦ
 λένε καὶ σήμερις ἀκόμας «ἀπ' τὸ
 γόνατο τση τὸ ἔχει σκασμένο;»
 Μὰ σὰν τὸ ἰκαλομελέτησε τὸ πρᾶ-
 μα καὶ εἶδε πὼς ὁ Ἀδάμης ἰγονά-
 τιζε ἐκεῖ ποῦ ἴπαιζε πὰς τὰ χορ-
 ταριάκια κάθε τόσο, ἰκατάλαβε πὼς
 δὲν ἴκανε τὸ γόνατο γιὰτῆνε τὴ
 δουγιὰ γιὰτι θὰ γινόντουσαν πολ-
 λὲς ἀποβολές. Συλλογὴ πού λέτε
 πὼς στὴ συλλογὴ καὶ σκέψη πὰς
 τὴ σκέψη, ἀπὸ τῶ μύτες στὰ γόνα-
 τα κ' ἀπ' τὰ γόνατα στοῖ πισινί-
 δοὶ ἴφταξε καὶ στὴν πλευρά. Ἰτρά-
 βηξε μιά πλευρὰ ἀπὸ τὸν Ἀδάμη,
 τὴν ἴπαιξε στὸ χέρι του σὰν ποῦ
 κάνανε ἀλλότις οἱ λιμοκοντόριδοὶ
 τὰ μπαστουνάκια τση, τὴν ἴβαλε
 καὶ τὴν ἴβγαλε κάμποσες φορὲς
 μὲς τὸν κοιμισμένον Ἀδάμη ἀπὸ
 τὴ χαραμίδα ποῦ ἀνοίχτηκε σὰν
 ἴβγῆκεν ἡ πλευρὰ κ' ἄξιφνα, ποῦ
 λέτε, βλέποντας τὴ ματωμένη χα-
 ραμίδα καὶ παίζοντας μὲ δαύτηνε
 ἴφωτίστηκε τὸ σκοτισμένο του μυ-
 αλό κ' ἴκανε τὴ γυναῖκα!

Ἀπὸ τότες τὸ λεπὸν ἴβουλεύτηκε
 τὸ ζήτημα τῆ γέννας καὶ ὁ κό-
 σμος αὐξάνεται καὶ πλεθθύνεται κα-
 τὰ ποῦ τὸ ἰπρόσταξεν ὁ Θεός. Ὁ-
 λοι οἱ ἀνθρώπιδοὶ ἴβηκανε σω-
 στὴ καὶ καλὴ τὴ θεϊκὴ τὴ μέθο-
 dos, καὶ μόνον ἔσει: οἱ Μυτιγηνοὶ
 καὶ οἱ Ἀνβαγιώτιδοὶ δὲν τὴν ἐγ-
 κρίνετε. Καὶ σὰς χροιάζονται, τὸ
 λεπὸν, τσανταρομάδοὶ καὶ παιδονό-
 μιδοὶ γιὰ νὰ μὴν παραβαίνετε τὸ
 θεῖο Νόμο.

Handwritten signature: H. Beyroum

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἡ Ἄ. Ἡλεκτρ. Ἐταιρεία Μυ-
 τιλήνης μᾶς ἔδωκε φῶς καὶ παρο-
 νιέρες μὲ δόσεις. Τώρα μᾶς δίνει
 ραδιόφωνα καὶ ἀργότερα πιθανῶς
 ἀεροπλᾶνα μὲ δόσεις. Ἄν μᾶς ἔ-
 δινε καὶ μακροπρόθεσμα δάνεια
 μὲ δόσεις θὰ μᾶς εἶχε λύσει τὸ πρό-
 βλημα τῆς ζωῆς.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ αἰμάσσουσα καρδιά
 κατακτητοῦ κορίστας τοῦ ἀπελθού-
 τος θιάσου. Ὁ εἰρων παρακαλεῖ-
 ται νὰ τὴν ἀποστείλει εἰς Πηγῶν.

Ραφῆρον ἔ «ΜΕΡΟΥΜΕΛΑ»
 Ε. Κ. ΚΑΤΖΗΡΙΑΝΝΗ
 Πτυχιούχος κόπου τῆς
 Ἀκαδημίας τῶν Πικρίων
 Ὁδὸς Ἀγ. Σοφίᾶν ἀρ. 22

Ο «ΔΙΟΝΥΣΟΣ»
 Κυπαρίσσης & Καμβυσέλης

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

Σχετικά με το μεγάλο μας διαγωνισμό πήραμε τούτο το νόστιμο γραμμα :

Κύρ Τρίβολα ! Μάσαλα ! Μάσαλα ! Τι άρχουντιές είνη άφτιές ρε πηδί ! Τού λόγς είνη μπριντζής άρχουντας τση γω σί θάγγουμ για μπατακ-τση-μπαση ! Άσκουλουμ. Τρίβγου τα μάτιαμ άκόμα μι τα δώρα που μās τάγης για τού λαχείου. Ίσύ, ρε γκιπάρι, πέρασις τση τς άθηναϊκές τς λαχανουφλάδις που μοιράζην τα μιλιούνια μι τ' σέσουλα.

Η Θιός τ' ή Παναγιά να στα πουλύνη για να βγάγης που τση που κανένα λαχείου σα γκαλή ώρα, να μπαλουιόμαστι τση μεϊς κουματέλι. Μα που είνη; Άνιξι τα μάτιας τση κάντα τέσσιρα, αν τάχης καξαντμένα μι καμιά λουβιτούρα, τώρα που ψηφίζην τού Νόμου «πόθεν έσχες»; Ντιμέλι, σα σί ρουτήσην άπου που τάκανις τόσα καζάντια, τι θα πεις; Κάνι τού λουγαριασμός καλά, σάσι τα χαρτιάς μαστουρά, να μην έχην πιάσμου, σα π' τού κάρην ούλι γοι μπόρ άμα-ν-είγη να ρίξην κανόνι γή να πάν τα βιβλιάντουμ σιν οίκουνομική τν Ίφουρία. Νέϊσαν, νε. Θα μι πεις ξερ ή Τίνις τι έχι μες στειν τρουβάντ τσ άς μην έχι τση τίπου-τα !

Ίξόν πάλι τσ είνη ούλι έφτα κουρουιδέματα, τότισου γή μση ή ντρουπή θιτής τση γή μση θισή μας. Ίγώ μι ά φουρά σί στέλνου τς άπαντήσεις στα ρουτήματα που μās θέτις τση γλ άγιοι πάντις να μι θουγηθήσην να κιοδέξου τίπου-τα.

1ου. Γή Μινέλαγους ή Παπαντωνίς μ' είνι πους αυτό τού μυστικό τού ξερ μούνου ή φίλους ή Μανώλις ή Μπάλις τσ ή γρηγιά τ' παρρηθιού.

2ου. Ρώτσα ένα δυο νιαρόγαμπε τση μ' είναν πους δε χουνέβγην τς πιθιρέσιον γιατ' είνη γρηγιές. Σιάγκιμ. άμα-ν ήντιν νιές θα τς χουνέβγαν γή πλιά τσίνις θα χουνέβγαν τς γαμποίντουμ, ε ξερου.

3ου. Η κύρ Κουντής ή Μπουρνάζου μ' είνι πους είνη ψέματα πους οι κινηγοι λέν ψέματα! Διάλιξι τώρα συ τση πάρι...

4ου. Έμ τσηρός είνη πλιά να δουν τα καημένα θιού πρόσουλου. Τουν βγάζην δε ντουμ βγάζην τού χρόνον που θα μās μπει.

5ου. Η Δήμουσ—όχι γή Φουτής—διρέποτε θέλι ξαχρειγιώνιτη. Άμ πρέπ να κόψ τα πιδόματα τση τς έπισκιβές π' κάνι στ' χείρις τση τ' άρφανά; Που θα πάν ν' άγκιμπήσην ύστια τα καημένα;

6ου. Άμα ταξιδέβγουμ μι τ' άγιοβλάνα, θέλουντας τση μή, θα τα ξεπέσ τα ναύλα ή κύρ Άχιλλέας ή Κουρκουλις.

Όσον για τού δου ρότιμα που δε τσιβανις σιν άριάδα μόνι ξεπιήδεις στού δου για να πεις ύστια σα δσ' θα σ' γρηγιήν λαφές τάχα τς λάσει; Να πάντε μπουνταλάδις να τς έχις τση να τς χαιριση. Τ' άκοψ, τ' άκούγου να λές.

Τώρα κύρ Τρίβουλα, θα σι κάρην ένα ριτό. Άν τάχ τσ είνη καλές γοι λουσις που στέργου τση

Ο μπαρμπα Στέλιος ό... κανουλάς

(Σκίτσο τού κ. Π. Άρη. - Δινόλευμ Κας Α. Π.)

Μή μου λέτε για κορίτσια δέν καρδιοχτυπώ ! Τη γλυκιά μου μποτιλίτσα γω μόνο αγαπώ...

ΒΑΣΙΒΟΥΖΟΥΚΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΥΔΙΑ ΔΕΜΕΝΑ

Η Όρδη (προσοχή στοιχειοθέτα) των Βασιβουζούκων μας άπηθύθυνε το κάτωχι χρυσόβουλον.

Η ΟΡΔΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΒΟΥΖΟΚΩΝ Π ρ ό ς

Τόν Βασιβουζούκον Στρατήν Παπανικόλαν Έκδότην του γελωτοποιού όργάνου τής Όρδής Έν τ α υ θ α

Ημεϊς, έλέω Λόντου, Όρδη των Βασιβουζούκων, λαβουσα δι' όψιν, ότι ή συχνή χρήςις «κωμωδιών τής έβδομάδος» έπροκάλεσε την στομαχικήν διατάραξιν των πνευματικών τέκνων τής Όρδής και ό,τι κατά συνέπειαν, επιβάλλεται δίαιτα και άλλαγή τροφής επί τι χρονικόν διάστημα,

Αποφασίζομεν

Άπαγορεύομεν εις Όμας επί δυο εβδομάδας τούς δια «κωμωδιών» βρυχηθμούς... άλλως θέλομεν αναθέσει εις τó εκτελεστικόν όργανον τής Όρδής Θεόδωρον Ζαχαριάν την εκτέλεσιν τής παρούσης.

Έν Μυτιλήνη τή 8 Δεκεμβρίου 1933

Τ. Σ.

Μετά τριών βρυχηθμών

- Κ. Φριλιγγος
Χρ. Μολίνος
Εύστρ. Παρασκευαΐδης
Π. Νικήτας
Β. Κανέλης
Π. Κεφάλας
Ν. Σωτηράκης
Εύρ. Κικμαρός

Κατόπιν τής άνωτέρω διαταγής τής Όρδής και πρós άπεφυγήν συνεπειών διακόντομεν τός λαοφιλείς «κωμωδίας τής εβδομάδος» επί 15θήμερον, παρά την πεπειθεισίμ μας ότι τα γούστα τού Κεινου, άνεπηρέαστα από κάθε προσωπικήν συμπάθειαν, διαφέρουν από τα γούστα των βαρβάρων και θηριωδών ήρώων τού Λοντίου δράματος.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΥΣΤΕΡΟΦΗΜΙΑ

Στενός συγγενής τού κ. Δημάρχου, λέγεται ότι τόν συνεβούλευσεν άντι να έξοδεύει τα χρήματα του εδω κι' εκεί, να κτίσει ένα γηροκομείον, όπου να στηθεί και ή προτομή του, δια να συχωρεθούν αι άμαρτίαι του μετά θάνατον. άλλ' ούτος, με το πρακτικόν πνεύμα που τόν διακρίνει άπηήτησε : Μή λές παλαβάτα που θα βάλω την περιτομήν μου ! Γιατί ; Για να την κατουρούσι οι...

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κάποια άρχόντισσα, έλέουσα έπι ό συζυγής τής έπληρς διδάσκαλον πιάνου δια την άνεψιάν τής, ήρώτησε : Άποδ έχουμε ραδιόφωνο δέν μπορούσε να μάθει ραδιόφωνο μόνο θέλει πιάνο ;

ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΤΗΡΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Οί Ιατροί των Τελωνείων επί τή επικειμένη γενήσει τού Θείου Βρέφους ήθ θεραπέυουν δλόκληρον τόν Δεκέμβριον πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν δωρεάν, ώς μās πληροφωρεθν αι έφημερίδες. Κατόπιν τούτου έτοιμάζονται να συρρεύσου εις την Άντισσαν από περάτων Λέσβου, χιολοί, τυφλοί, παραλυτικοί, κοφάλαλοι κλπ. δια να ίδου την υγεία τους εις την γέαν αυτήν κολουδήθραν τού Σκλωάμ.

Έάν εις την Άντισσαν όπηρχον και φαρμακοποιοι φιλόανθρωποι δσον και οι Ιατροί τó ζήτημα τής υγείας τής νήσου ήθ είχε λυθεί. Άλλ' άτυχώς τα φαρμακεία άνήκου εις τούς φιλανθρώπους Ιατρούς, από τούς όποιους φυσικά δέν δύναται ή άσθενείς να ζητήσου και την εδεργείαν ταύτην.

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 'ΤΡΙΒΟΛΟΥ'

Έρώτημα 8ον. Ποιό είνε τó βαρύτερον πρᾶγμα στον κόσμο ;

Έρώτ. 9ον. Ο Γάμος είνε καλόν ή κακόν ; Το έρώτημα προϋποθέτει την ύπαρξιν πεθεράς.

Έρώτ. 10ον. Πότε θα τελειώσει το λιμάνι μας ;

Εις το 8ον έρωτημα θα άπαντήσου μόνον οι άνδρες, οι όποιοι και σηκώνουν τα οικογενειακά βάρη.

Άπαντήσεις δεκται μέχρι τής 30 Δεκεμβρίου έ. έ. διότι ή κλήρωσις τού Μεγάλου Λαχείου θα λάβει χώραν την παραμονήν τής πρωτοχρονιάς.

ΠΡΟΣΕΧΕ ΙΑΚΩΒΕ

Παρακαλείται ή θεατρώνη; Φωκαεύς να προσέχει να μην καταλαμβάνεται οι πωλημένα θέσεις από άλλους; ό ότι μεταξύ των θεατών ύπάρχου και άνθρώποι γνωρίζοντες τα δικαιώματά των ως εί κ. κ. Βασιλειάδης και Θεοδοσάδης και μη χαρίζοντες κάστανα.

ΑΓΑΝΑ

* Κάποιος καθηγητής Ματινιόν προφητεψε σε μιά τελευταία διάλεξη του πως ή Γή μας θα πεινάσει ύστερα από 20 περίπου χρόνια! Άπο που τόν φέρανε τον κ. Ματινιόν και άγοει πως ή Γή πεινάει προ πολλού !

* Νεαρα κυρία τής άριστοκρατίας τής οδού Βουρναζων, φορέσασα έσχάτως βαρυντιμο μαύρο κοντογούνι και έρωτηθείσα, αν είνε μόδα άπηήτησε : Δεν είδατι που τού φουρεϊ άτι περά κ' ή γυμνοκούλας ή μπασταρδού ;

* Προσεχώς ανοίγει εις την πόλιν μας ένα καφέ σανταν άνδρικόν. Οί άρτίστες που θα χορεύου και θα τραγουδού θάνα λαγόρια. Τήν επιχείρησιν θα την κάνου οι άποτυχοντες επιχειρηματίαι των θηλυκών καφωδειων, με την έλπίδα ότι την φοράν αυτήν θα κάνου την τύχη τους.

* Το θεατρικόν τμήμα τής χορωδίας Μυτιλήνης ήρχισε πρόβες στο έργο τού Πιραντέλλο «Έτσι είνε εάν έτσι νομίζετε». Το έργο θα είνε έτοιμο κατά τó 1934 το Βραδύτερον.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ εκδίδεται τó «PRO-CRESO» όργανον των Έλλήνων Έσπεραντιστών.

μι πέσ στού λαχείου τ' άγαλιμα τς Έλευθερίας, κάνι, για χατήριμ, κανένα καντζικλίκι, να μην τού πάρου γω αυτό. Έ ντου θέλου γιατί είνη στραβουκάνικου. Μα τν άλήθια σί λέγου καλλιτίρα έχου να μ' δόσιτι καμιάν άειπάρδινι Μυτιληνιά. Πιό πουλή την κάνου καμπούλι πηρι τού κακάστμου τού άγαλιμα. Άπ' άφτη μάρσιμ ύπίζου να γλυτώσου μιά μέρα. Που τού ξερός τι γένιτη! Ζουντανό πρᾶμα είνη. Άμ τού άγαλιμα θα τού χου σ' σύλημ τ' ζουγιή να τού βλέπου ν' άνιγουλιάζου. Ίξόν πλιά τσειμη πουλή τεχηρός τση πάρ κανές σίφνας τση τού ρίξ σι' θάλασσα τση γλυτώσου τση γω τσ' ή Μυτιλήνη απ' αυτό τού καλλιτιχικό τέρας

Σι χηριότ τση σ' αγαπώ ή φίλους ή Μανώλις ή Μπουνταλάς